

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

35. Quomodo dæmon in specie equitis, quendam Petrum Fischerum inuitauerit ad militandum Principi Auriaco, dicens se præfectum duarum chortium Geusicarum principi militantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

796 COLLATION. SACRAR.
exitium produxisset. Proinde multi Iudaorum
superstitioni nuncio remisso, in Creta Christi-
anam religionem constanter susceperunt. Ho-
rum innumera propè fuit multitudo.

D. *Vilhelmus Lindanus Episcopus Ruramunda in
lib. de fugiendis idolis, cap. 12. Quomodo datus in
specie equitis, quendam Petrum Fischerum in-
tauerit ad militandum Principi Auriaco, dicens
se prefectum duarum cohortium Gessicorum Prin-
cipi militantium.*

CAP. XXXV.

CUM *Vilhelmus Nassouius Auriaci
princeps Belgium inuaderet, transiit in
Mosa repulsus copiis regis illustris. D. Dicitur
Albano militans, ne in Brabantiam pen-
traret, in Franciam suas miseras traheret co-
hortes, fame languidas, inedia exhaustas, re-
rumque penuria omnium tantum non eneca-
tas, vndique ad eum non pauci confluere
aut perfidia, aut sacrilegij, aut praedæ causa.*

Contigit igitur quendam rusticam villam
in Merum vico Parochiae Harten, iuxta Ruramunda
mundam famulum in agro suas facere operas:
qui dum quadam victus impatientia ei mini-
mè ex voto succedentis in blasphemias erupit
voces, rusticis plebique imperitæ, prohi dolor,
familiares, accessit eum eques nigro hincien-
ti, oraque spumanti vectus caballo, qui post
varia promissa in speciem aurea, & ostensa po-
tentiæ massa magna, illi pollicetur mercedem
modo

modò sese, cui colligendarum copiarum potestas facta esset, in Gallia sequatur principi Augusto militaturus. Hæc, quò maiorem fidem habent, præstiterit piis atque simplicioribus in Christo fratribus rudiùs simul & copiosius tractis publicis referre, quæ ita habent.

Anno à natiuitate Domini millesimo, quinquagesimo, septuagesimo tertio, vicecima septima mensis Decembris, comparuit personiter coram Reuerendissimo in Christo patre Domino nostro, Domino Episcopo Ruræmundensi prouidus vir Ioannes Vischers de Meythuysen in Lyn (est pagus prope Ruræmun.) morans, & in præsentia Venerabiliù Doctorum, D Officialis Ruræmunden. & D. & Magistri Gerhardi Merani Canonici Ruræmundens, declarauit suù quondã filiù Petrum nomine, tunc temporis habitantē apud Medardù Mæster Henrichs, aliàs auff den Berg in Merù Parochia de Hartē, die Sabbati ante Dominicã, Esto mihi, anni septuagesimi, fuisse prolatum vnã eum equis & vehiculo ad mōiem Uthilia, myricam aduehendi causa, & in reditu sancti Petri vehiculum fuisse fractum, quod cum reficeret Petrus, ipsi apparuit quidam vir magno insidens, atque dicens: Adolescens, reuerne tuum vehiculum, & veni mecum vnã cum Gæsis versus Franciam, ego sum praefectus duarum cohortium equitum, tu mihi bene seruias, ego satis pecuniarum & bonorum habeo.

798 COLLATION. SACRAR.
habeo. Cui Petrus respondit, quod non, & te
debere proficisci domum, & animaduertens
equum vnam tantum habere aurem, signauit
se signo crucis, ac statim euauit prædictus
vir vnà cum equo. Et postquam idem Petrus
vltèrius fuisset præfectus, iterum ipsi apparuit
prædictus vir, dicens vt prius, cui Petrus respo-
dit. Debeo esse domi, quia vesperi debeo esse
vnà cum aliis adolescentibus in quodam loco,
vbi sum vocatus, signando se iterum signo
crucis: Existente autè præfato Petro cum aliis
sociis in ædibus Henrici aen gen Valderen, in
loco de Merom, audiuerunt quendam sibilan-
tem, & postea cum idem Petrus domum redi-
ret, apparuit dictus vir siue spiritus, iterum si-
bilans, ad cuius sibilum Petrus etiam sibilauit,
& appropinquans Petro dixit ei: Conscende
retro dorsum mei equi. Cui Petrus respondit:
Ego bene ibo, & venientes ad domum siue cu-
riam suprafati Medardi, dixit spiritus Petro, vt
ipse tubam ibidem existentem, dictam vulga-
riter eynen ruep hoeren inflaret, quod ipse fe-
cit, & spiritus similiter, & accedentes duo alij
adolescentes (qui Petrum præcesserant) roga-
uerunt Petrum, quare ipse tubam inflaret, qui-
bus Petrus respondit, ego debeo conuocare e-
quites, quia in continenti debemus discedere,
& statim trussit spiritus Petrum in quendam
lacum ibidem existentem, ex quo ipsum præ-
dicti adolescentes traxerunt, & in equili su-
pp

per manipulum stramineum collocarūt, pro-
 plectum supradictorum duorum adolescen-
 tum, ex quo loco prædictus spiritus eum sub
 quis trahendo, per vnum paruulum admodū
 foramen in aëra abduxit, ac supra arborem pi-
 num collocauit, & cum dicti duo adolescentes
 Petrum quærerent, rogauit eum spiritus: Cui
 nis adherere: & respondit: Volo adherere Do-
 mino Deo & huic arbori, & tunc deseruit eum
 spiritus, multos arboris ramos frangendo. Di-
 cit præterea supramentionatus Ioannes Vi-
 scher, in fide boni viri, se præscripta ex ore sui
 filij Petri audiuisse, & quod idem Petrus ab eo
 tempore vsque ad diem obitus sui non potue-
 rit ferre, quod aliquis iuraret, peieraret, aut
 malè loqueretur. Actum vt supra,

Me præsentè Egid. Tsungheu, Notario pu-
 blico ad præmissa requisito.

Hæc ita sese habere non modò pater dicti
 Petri narrat, sed plerique etiam coloni, qui ex
 eisdem Petri narrantis ore audierunt, rerum-
 que gestarum pars non postrema fuere. Equi-
 dem his non contentis locum ipsum à visita-
 tione rediens inspexi, arborem illam à stabu-
 lo, vnde in eam fuerat euectus, meis dimensus
 passibus circiter XXV. colonum villæ, fami-
 liares ac vicinos de rei veritate sciscitabar, qui
 rem, vt dictum est, ita se habere affirmabant,
 adentes sese illa nocte, qua Petrum stabulo
 ceptum in arborem diabolus euexit, post-

Ll ; quàm

800 COLLATION. SACRAR.

quam nominatim euocasset, atq; ut promissa præstaret, admonuisset, audisse cacodæmonem per plateas discursantem, tibias rusticanas (quas ex salicum corticibus illic solent bubulci & opiliones conficere) non obscure insistentem, immò & cantilenas rusticanas non satis pudicas, sed illic vulgares, nobisq; tunc recensitas cantillantem. Adhæc cum dæmon Petrum in arborum pirum euexisset, accurrentes socios acclamasse, **Peter halt euch IESVM**, Petre adhaereas Domino IESV, respondisse, Ego Iesum teneo & arborem, ad quam vocem D. IESV, dæmon eum de arbore dedit præcipitem, quam & nos meis cum familiaribus, ramis satis crassis passim contractis vidimus. De huius rei veritate igitur qui dicitur itat amplius, per me licet locū ipsum ad arborum, stabulum, villam requirat: agnoscat hanc historiam hanc esse verissimam, qua dæmonum apparitiones corporali specie ad fallaciam simpliciorum velata, non absurde confirmant. *Mr.*

Bartholomæus Faijus Consiliarius Regius, libro cœnæ Energomenicæ & Alexicacæ, titulum fecit, ex actis publ. Reuerendiss. D. Ioannis Bursij Episcopi Laudunen. anno 1566. citatur à R. D. V. Wilhelmo Lindano libro de fugiendis idolis, cap. 13. De dæmone, qui exorcizandus ex quadā matrone, cuius nomen nomina e debat, viuaq; exprobrata, excepit illis, que per confessionem sacerdoti factam etiam expia.